

BLADGRUS, n. 5. Ett slags små svamp, som växer på andra sidan af lönnlöf. *Erineum acerinum*.

BLADGRÖNT, n. sing. (egentl. neutrum af obrukliga adjektivet Bladgrön) Ett eget färgämne hos växtblad, och hvilket utgöres af små gröna, vaxartade korn, som simma omkring uti bladens cellulsaft, eller finnas afsatta på det inre af cellulmembranen. Kallas äfv. Chlorophyll.

BLADGULD, n. 5. Ganska tunn och fin, mjuk och smidig, utvalsad skifva af guld, som brukas till förgyllning. Är af två slag: Äkta bokguld, slaget af dukatguld, och Tvistguld, som slås af förgylt silfver. *Oäkta b.*, af förgylld koppar eller messing.

BLADGULT, n. sing. (egentl. neutrum af obrukliga adjektivet Bladgul) En i grått stötande gul färg.

BLADGÄLAD, a. 2. (om musslor) Som har bladformiga gälar.

BLADHJUL, n. 5. Qvarnhjul, med blad af plankor utgående från hjulstocken.

BLADHVEN, m. 3. (bot.) En växtart af Rörsläktet. *Arundo Calamigrostis*.

BLADIG, a. 2. 1) (om växter) a) Försedd med blad. — b) Bladfull. — 2) Säges om ämnen, hvilka sammansättning består af tunna blad (bem. 5), liggande öfver hvarandra. *B. deg.* — 3) Förekommer i sammansatta ord, hvarmed betecknas vissa skärande verktyg, såsom knifvar, sägar, m. fl., t. ex.: Enbladig, Tvåbladig, o. s. v.; Finbladig, Grofbladig, &c.; se dessa ord.

BLADIGHET, f. 3. Egenskapen att vara bladig. **BLADKNOPP**, m. 2. Knopp, som innesluter ett blad, innan det spricker ut.

BLADKOL, n. 5. (geol.) En art Brunkol, som låter dela sig i tunna skifvor eller blad. Kallas äfv. Papperskol.

BLADLAKTUK, blådläcktuk, m. 5. Ett slags köksväxt af Laktusläktet, som brukas till salad.

BLADLIK, a. 2. Som liknar ett blad, ej endast till form, utan äfven till utseendet för öfrigt.

BLADLUDD, m. 2. Ett slags ganska liten svamp, som växer på törnrosblad. *Aregma mucronata*.

BLADLUS, f. 5. pl. — *löss*. Insektslägte af Skinnbagarnes ordning, med långa spröt och på gumpen utstående två rör, hvilka utgjuta en söt vätska, vanligen känd under namn af Honungsdagg. Lefver på bladen af örter. Kallas ock Bladspjut. *Aphidia*.

BLADLUSLEJON, n. 5. (nat. hist.) Larven af Perlsländan. Se d. o.

BLADLÖS, a. 2. Säges om växter, som äro utan blad.

BLADLÖSHET, f. 3. Egenskapen hos växter att sakna blad.

BLADMÅGE, m. 2. pl. — *magar*. En af de fyra afdelningar eller så kallade säckar, hvaraf idisslande djurs mage består.

BLADMOSSA, f. 1. Se *Laf*.

BLADNOS, f. 2. Ett slägte af flädermöss, som på nosen hafva en hudfäll, liknande ett vinkelrätt emot näskanalen uppstående blad. *Phyllostoma*.

BLADNERV, m. 5. Benämning på de i ett blad befintliga utgrenade kärl, hvarigenom näringsaftan sprides till alla dess delar. [— nerf.]

BLADORMBUNKE, m. 2. pl. — *bunkar*. (mest i plur.; bot.) Benämning på en afdelning af Ormbunkarna, bestående af ett platt blad med fröhus, antingen fästa på bladet, eller samlade i ax, mer eller mindre skilda från bladet.

BLADPAR, n. 5. (bot.) Tvenne motsatta parblad på ett parbladigt blad.

BLADRIK, a. 2. Säges om växter, som hafva ganska många blad. — *Syn*. Se *Bladfull*.

BLADRIKHET, f. 3. Egenskapen hos växter att vara bladrik.

BLADRÖST, m. 5. Ett slags fin svamp, som växer på rönnlöf. *Ecidium cornutum*.

BLADSILFVER, n. 5. sing. Ytterst tunn, fin och smidig, utvalsad skifva af silfver, som brukas isynnerhet till försilfring. *Oäkta b.*, af tenn och zink.

BLADSKAFT, n. 5. (bot.) Ett ifrån stjelken utgående nervknippe, hvarigenom bladet fästes vid stjelken, samt i bladet utgrenar och bildar dess så kallade ådror.

BLADSKAFTSFJÄLL, n. 5. (bot.) Benämning på små parblad, som äro fästade vid basen af ett bladskaf. Kallas äfven *Bladskafstipler*.

BLADSKIFVA, f. 1. (bot.) Hela skifvan af ett blad allt ifrån skafket.

BLADSLIDA, f. 1. (bot.) Ett bladskafets utvidgning vid basen, liknande en slida.

BLADSNÄRP, n. 5. Den tunna, ofärgade och genomskinliga hinna, som sitter vid inre sidan i öfversta mynningen af bladslidan hos gräsen.

BLADSPUT, m. 2. Se *Bladlus*.

BLADSTAM, m. 2. pl. — *stammar*. (bot.) En bladlik, utbredd stjelk hos vissa Lefvermossor. Kallas äfv. Bål.

BLADSTAMLIK, a. 2. (bot.) Så kallas den bladlika bålen på lafvar, då den är mycket stor, fri och bladig.

BLADTAGG, m. 2. Tagg på bladet af en växt.

BLADTENN, n. 5. sing. Ytterst tunt utslaget tenn, till beläggning.

BLADTOBAK, m. 3. sing. Tobak i blader, ännu oförrarbetad.

BLADTORF, m. 2. sing. Bränntorf med bladig sammansättning.

BLADULL, f. 2. sing. Ett slags fin svamp, som växer på lind. *Phyllerium tiliaceum*.

BLADVASS, m. 2. Sjöväxt af Rörsläktet, som begagnas till foder åt boskap, till taktäckning, o. s. v. Benämnes i allmänhet endast Vass. Kallas äfv. Strandrör, Rörvass, Skärvass. *Arundo Phragmites*.

BLADVECK, n. 5. (bot.) Den vinkel, som ett blad gör emot stammen.

BLADVECKSSTIPEL, m. 5. pl. — *stipler*. (bot.) Så kallas de stipler, som äro fästade i bladvecket, emellan stjelken och bladet.

BLADVINKEL, m. 2. pl. — *vinklar*. Se *Bladveck*.

BLADVIS, adv. Ett eller flera blad i sender.

BLADVÄRTA, f. 1. Ett slags små svamp på bladen af röd Rosling. *Xyloma Andromedæ*.

BLADVÄXT, f. 5. Växt med blad, till skillnad ifrån dem, som äro utan.

BLAGGARN, n. 5. Grof linväf af blågarn. Borde således egentligen heta Blågarnsväf, hvaraf genom förskämdt uttal och förkortning ordet Blaggarn uppkommit.

BLAGGARNSVÄF, m. 2. Se *Blaggarn*.

BLAGVATTEN, n. 5. Vattnet nedanför ett qvarnhjul.

BLAMASCHE, m. 5. (fr. *Blanc-manger*) Kall efterträtt af grädde och socker, med tillsats af vanilj, citron, kanel, m. m. Kallas stundom på svenska Hvitmat.

BLANCO. *Fullmakt in b.*, som berättigar någon att å en annans vägnar göra och låta helt